ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 1303
Ημερομ. Κατάθεσης: 11/11/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 11/11/2026

Της: ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑΣ – ΧΑΪΔΩΣ, Βουλευτού Β' Πειραιώς

ΠΡΟΣ: Την κ. Υπουργό Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας

Τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης

Τον κ. Υπουργό Προστασίας του Πολίτη

Τον κ. Υπουργό Υγείας

ΘΕΜΑ: **«Καταγγελίες για παραμονή ανηλίκων σε αστυνομικές δομές και παρατεταμένη παραμονή ανηλίκων σε νοσοκομεία λόγω ανεπάρκειας των δομών παιδικής προστασίας»**

Κύρια Υπουργέ, Κύριοι Υπουργοί,

Σύμφωνα με πρόσφατο δημοσίευμα, δύο ανήλικα κορίτσια, τα οποία βρίσκονται υπό καθεστώς προστασίας και δεν βαρύνονται με ποινικές κατηγορίες, φιλοξενήθηκαν επί μακρόν σε χώρους κράτησης της Ελληνικής Αστυνομίας, εξαιτίας της αδυναμίας εξεύρεσης κατάλληλων δομών φιλοξενίας και παιδικής προστασίας. Στο δημοσίευμα γίνεται ειδική αναφορά σε περίπτωση 15χρονης ανήλικης, η οποία φέρεται να παρέμεινε για μεγάλο χρονικό διάστημα σε κρατητήρια αστυνομικών υπηρεσιών και στη συνέχεια στη ΓΑΔΑ, λόγω έλλειψης διαθέσιμης θέσης σε κατάλληλη δομή. Όπως προκύπτει από τις σχετικές αναφορές για τα δύο περιστατικά, ανακύπτουν σοβαρά ζητήματα που αφορούν την επάρκεια του εθνικού συστήματος παιδικής προστασίας, τη διαθεσιμότητα εξειδικευμένων δομών για εφήβους με αυξημένες ψυχοκοινωνικές ανάγκες, καθώς και τον συντονισμό μεταξύ εισαγγελικών, αστυνομικών, κοινωνικών και υγειονομικών υπηρεσιών.

Σύμφωνα με άλλο εκτενές δημοσίευμα, δεκάδες παιδιά εξακολουθούν να παραμένουν έγκλειστα σε παιδιατρικά νοσοκομεία της χώρας χωρίς να χρήζουν νοσηλείας, αποκλειστικά επειδή το κράτος αδυνατεί να εξασφαλίσει έγκαιρη τοποθέτησή τους σε κατάλληλο περιβάλλον προστασίας. Μαρτυρίες ειδικών κάνουν λόγο για σοβαρές ψυχοκοινωνικές συνέπειες και *«αθεράπευτα τραύματα»* που προκαλεί ο παρατεταμένος εγκλεισμός των παιδιών σε νοσοκομειακά περιβάλλοντα, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για βρέφη και παιδιά που έχουν ήδη βιώσει εμπειρίες κακοποίησης, παραμέλησης ή εγκατάλειψης. Εργαζόμενοι σε νοσοκομεία, κοινωνικοί λειτουργοί, επαγγελματίες ψυχικής υγείας και φορείς παιδικής προστασίας, παραθέτουν στοιχεία που δείχνουν ότι

ο θεσμός της επείγουσας αναδοχής, που δημιουργήθηκε από το Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, με σκοπό την άμεση απομάκρυνση, από το νοσοκομειακό περιβάλλον, παιδιών που εγκαταλείπονται ή φιλοξενούνται σε νοσοκομεία κατόπιν εισαγγελικής εντολής, χωρίς να αντιμετωπίζουν προβλήματα υγείας, δεν φαίνεται να λειτουργεί αποτελεσματικά. Οι νομοθετικές παρεμβάσεις των προηγουμένων ετών, που έγιναν επειδή αναγνωρίστηκαν οι καταστροφικές συνέπειες της παρατεταμένης κράτησης των παιδιών στα νοσοκομεία, όπως δείχνουν τα στοιχεία και οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων, δεν έχουν καταφέρει να επιλύσουν το πρόβλημα ούτε στοιχειωδώς. Οι επαγγελματίες ανάδοχοι, είναι ελάχιστοι, ενώ παράλληλα παρατηρήθηκε μεγάλη καθυστέρηση στις πληρωμές τους.

Τέλος, διαφορετικά μεταξύ τους περιστατικά (η απειλή δίωξης για απείθεια σε έξι κοινωνικούς λειτουργούς του Δήμου Αμαρουσίου και η επιχειρούμενη μετεγκατάσταση των Υπηρεσιών Ανηλίκων του Υπουργείου Δικαιοσύνης), επανέφεραν στη συζήτηση, το θέμα της λειτουργίας Κοινωνικής Υπηρεσίας σε κάθε Πρωτοδικείο, η ίδρυση των οποίων προβλέπονταν στο νόμο 2447/1996 (άρθρο 49), αλλά δεν υλοποιήθηκε, με συνέπεια να επιβαρύνονται υπέρμετρα οι κοινωνικές υπηρεσίες των Δήμων, λόγω της δραματικής αύξησης των εισαγγελικών εντολών για διενέργεια κοινωνικών ερευνών συνθηκών διαβίωσης ανηλίκων σύμφωνα με τον Σύνδεσμο Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος. Η ίδρυση των Υπηρεσιών αυτών κρίνεται επιτακτική ιδιαίτερα για τα Πρωτοδικεία Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, όπως ζήτησε και το Δ.Σ. του Συλλόγου Δικαστικών Υπαλλήλων Αθήνας, επικαλούμενο τον όγκο, τη βαρύτητα και την ποικιλομορφία των περιστατικών που καλούνται να διαχειριστούν οι Υπηρεσίες Επιμελητών Ανηλίκων στις περιοχές αυτές. Η Ελληνική Πολιτεία έχει υποχρέωση να προστατεύει αποτελεσματικά τα παιδιά που βρίσκονται σε κίνδυνο ή στερούνται κατάλληλου οικογενειακού περιβάλλοντος (άρθρο 2 παρ. 1, άρθρο 5 παρ. 1, άρθρο 21 παρ. 1 και 3 και άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος). Η σύλληψη, κράτηση ή φυλάκιση ενός παιδιού πρέπει να είναι σύμφωνη με το νόμο, να μην αποτελεί παρά ένα έσχατο μέτρο και να είναι της μικρότερης δυνατής χρονικής διάρκειας (ν. 2101/1992, άρ. 37 παρ. β).

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

1. Για ποιους λόγους κρατήθηκαν τα ανήλικα κορίτσια σε αστυνομικές δομές κράτησης, χωρίς να βαρύνονται με κάποια κατηγορία;
2. Πόσοι ανήλικοι έχουν φιλοξενηθεί ή παραμείνει σε χώρους κράτησης της Ελληνικής Αστυνομίας κατά τα έτη 2024, 2025 και 2026 λόγω αδυναμίας εξεύρεσης κατάλληλης δομής;
3. Υφίσταται επίσημο πρωτόκολλο συνεργασίας μεταξύ Εισαγγελίας Ανηλίκων, Ελληνικής Αστυνομίας, κοινωνικών υπηρεσιών και παιδοψυχιατρικών δομών για τη διαχείριση ανάλογων περιστατικών;
4. Πόσα παιδιά φιλοξενούνται σήμερα σε δημόσια νοσοκομεία της χώρας κατόπιν εισαγγελικής εντολής, ποια είναι η κατανομή τους ανά νοσοκομείο και ποια είναι η μέση διάρκεια παραμονής των ανηλίκων αυτών στα νοσοκομεία;

5. Με ποιον τρόπο διασφαλίζεται η συνεχής ψυχιατρική, ψυχολογική, φαρμακευτική, κοινωνική και εκπαιδευτική υποστήριξη των ανηλίκων που βρίσκονται υπό προστατευτική φύλαξη;
6. Με ποιες στοχευμένες παρεμβάσεις προτίθεται η Κυβέρνηση να ενισχύσει το θεσμό της αναδοχής και κυρίως της *«επείγουσας αναδοχής»*;
7. Προτίθεται η Κυβέρνηση να προχωρήσει στη δημιουργία νέων εξειδικευμένων δομών παιδικής προστασίας και φιλοξενίας ανηλίκων, ώστε να μην παρατηρούνται φαινόμενα παρατεταμένης παραμονής παιδιών σε νοσοκομεία και χώρους κράτησης;
8. Προτίθεσθε να παρέμβετε για την εφαρμογή του Νόμου 2447/1996 (ΦΕΚ Α' 278/20.12.1996) και συγκεκριμένα για τα άρθρα 49 έως 52 (ίδρυση και λειτουργία Κοινωνικής Υπηρεσίας σε κάθε Πρωτοδικείο);

Η ερωτώσα Βουλευτής

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ – ΧΑΪΔΩ